

[PRAWNĘCZĘ *sb n*

a jasne.

pl G prawnęcząt. ◊ A prawnęczęta.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: prawnuczę.

Dziecko wnuka lub wnuczki:

prawnęczę czyje: y pątrzył ná trzećie pokolenie/ to ielt ná práwnęczętá swoie. SkarŻyw 470.

*W połączeniu szeregowym oznaczającym następstwo pokoleń: narodu iego [tj. Józefa]/ fynow/
wnęcząt/ y práwnęcząt/ było olob siedmdzieśiąt. SkarŻyw 469.*

ZCh